

בש"פ 8910/15 - פלוני נגד מדינת ישראל, שירות הביטחון
הכלי, משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8910/15

כבוד השופט ח' מלצר

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

- המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. שירות הביטחון הכללי
3. משטרת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי מרכז-lod
(כב' הנשיא א' טל) ב-ענ"מ 15-12-46939 מתאריך
23.12.2015

בשם העורר:עו"ד אביחי חגב

בשם המשיב:עו"ד יובל רויטמן

החלטה

1. בפני עירר שהוגש לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") כנגד החלטתו של נשיא בית המשפט המוחזי מרכז-lod (כב' השופט א' טל), שניתנה בתאריך 23.12.2015. בגדدي ההחלטה, דחה כב' הנשיא את העירר שהוגש על ההחלטה של הממונה על החקירה בעניינו של עמוד 1

העורר (להלן: הממונה), שלא לאפשר את פגשתו של העורר עם עורך דין, זאת מtarיך 21.12.2015 שעה 16:00, ועד לtarיך 26.12.2015, שעה 00:16.

העורר הוגש אתמול (24.12.2015), ומיד לאחר שהגיע לידי הוועדי דין בו להיום, בשעה 00:09, כאשר קבעתי כי החלטה לגבי זימון העורר לדין (כפי שהתבקש בעיר) תינתן בשלב מאוחר יותר, או בעת הדיון.

2. בתאריך 25.12.2015 התקיים בפני דין בעיר, ובמהלכו אף הוצג לי ע"י נציג המשיבה חומר סודי במעמד צד אחד, לגבי קיבלתם גם הבהרות שונות - בתשובה לשאלותי.

בעקבות הדיון הודיעתי לבאי-כוח הצדדים כי אני דוחה את העורר, וכי ההחלטה מפורטת תצא בהמשך היום, היא ההחלטה שבכאן. אפתח בהציג הנזונים הרלוונטיים, אמשין בתיאור ההליכים ואסימם בהנמקה לדחיתת העורר.

3. העורר נעצר בתאריך 21.12.2015 בחשד להשתיכות להתקנות אסורה, הצתה, וקשרית קשור לפשע. עוד באותו היום התקבלה ע"י הממונה החלטה, שהורתה על דחיתת מפגש בין העורר לבין עורך דין, זאת למשך שישה ימים, בגין היוטו של העורר חשוד בעבירות בטחון, כמפורט בסעיף 35 לחוק המעצרים.

4. בתאריך 23.12.2015 נדחה כאמור העורר שהגיש העורר נגד החלטתו של הממונה, ועל כך הוגש העורר שבפני. זה המקום לציין כי מעצרו הנוכחי של העורר בא ואושר, אף כי הוא עצור כבר על רקע של פרשה נוספת עד תום ההליכים, ועררו נגד המעצר האמור נדחה ע"י בית משפט זה.

5. לטענת בא-כוחו של העורר בעיר - יתכן והעורר נחקר תוך שימוש בכוח פיסי מותן, בדבריו, וזאת מהיקש שהוא עווה לגבי מה שקרה, לטענתו, עם נחקרים אחרים בחקירה הנוכחית, ולפיכך ישנה חשיבות לכך שהעורר יבוא בעצמו בפני בית משפט זה. עוד טען ב"כ העורר כי ההחלטה על מניעת המפגש בין העורר לבין עורך דין נבעה, לדעתו, מחשש לשיבוש הלכיחקירה, ומכיון שהעורר מילא שהה במעצר בשלושת השבועות שקדמו לתחילת החקירה הנוכחית - דומה שהחשש לשיבוש החקירה אינו ממשוני. בנסיבות אלו היה מקום, לשיטתו, לבחור באמצעותם שגיאות בזכותו של העורר תהיה פחותה, ולהילופין בא-כוחו של העורר בิกש למצער כי ניתן לו להעביר לעורר מכתב בו יפרט לו את זכויותיו, כפי שנעשה ואושר בע"פ 306/99 שירות הביטחון הכללי נ' חן (15.01.1999) (להלן: עניין חן).

6. במהלך הדיון שהתקיים לפני, הנציגים של גורמי הביטחון מסרו כי בניגוד לנטען - לא הייתה ואין פגיעה פיסית בעורר. גורמי הביטחון מסרו בנוסף כי מניעת המפגש בין העורר לעורך דין דרשו מכיוון שבעניינו מתקיימים, לשיטתם, כל שלושת החיריגים המנוים סעיף 35(א) לחוק המעצרים, המורים כדלקמן:

"ביקש עצור, החשוד בעבירה בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמנינו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור - יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מآلhot:

(1) הפגישה עלולה לשבש מערכם של חסודים אחרים;

(2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראייה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3) מניעת הפגישה דרישה כדי לסקל עבירה או כדי לשמור על חי אדם".

7. בדין שהתקיים בפני הסטבר כי נשיא בית המשפט המחויז מרכז-לוד הנכבד (כב' השופט א' טל) ראה את העורר בתאריך 23.12.2015, וזאת במסגרת הדיון שהתקיים בבית המשפט המחויז הנכבד כנגדי הארכת מערכו של העורר. עוד נמסר לי כי העורר עתיד להתייצב בפני בית משפט של מערכאים ביום ב' הקרוב לצורך הדיון בהארכת תקופת מערכו הנוכחי, בגין המעשים המוחסינים לו עתה, המסתימת בתאריך 28.12.2015. לפיכך לא ראוי לצורך לזמן את העורר לדין שהתקיים בפני (או מיד בסמוך לאחריו) – דבר שהיית מורה לעשוות, אם לא הייתה ניתנת הצהרת גורמי הביטחון שהובאה בפסקה 6 רישוא שלעיל, ולא היה מתקיים האמור בפסקה 7 זו.

8. זה המקום להוסיף ולציין כי הנטען לגבי התקיימות הח:right: המפורטים בפסקה 6 שלעיל – פורט והובחר לי במעמד צד אחד בלבד, כאשר בשלב זה אף הוגש לעוני חומר סודי, וניתנו תשובה לשאלות שהציגו לגורמי הביטחון.

9. לאחר שמייעת טענות בא-כוח הצדדים בדיון, עיון בחומר סודי, וקבלת הבחרות מגורמי הביטחון במעמד צד אחד בלבד – הגיעו לכל מסקנה שאכן היה מקום לאשר את מניעת המפגש, מן הטעמים שצינו בהחלטתו של כב' נשיא בית המשפט המחויז מרכז, וזאת, בין היתר, לשם לב לחששות, שאיןני יכול לפרטם, לשיבוש הלילici חקירה ולשבוב מערכם של חסודים אחרים וכן כדי לסקל עבירות וכן כדי לשמור על חי אדם. על כן דחיתי את הערזה.

לא מצאת גם מקום להיעתר לבקשתו של בא-כוחו של העורר להעיר לעורר מכתב המפרט את זכויותיו, וזאת בין היתר, מכיוון שנמסר לי כי לעורר הסבירו זכויותיו בהקשר לחקירה ולאחר שלמדתי לדעת מהתיעוד לגבי התנהלותו של העורר בחקירהתו, כי הוא מכיר ומודע היטב לזכויותיו בהקשרים אלו. לפיכך לא ראוי כי יש להחילפה את "נוהל המכתב" שננקט בעניין חן, מה גם שבבקבות עניין חן הופקו לקחיםiosis הקפדה מצד גורמי הביטחון להבהיר לנחקר את זכויותיו.

10. במהלך הדיון שאלתי את בא-כוח הצדדים האם יש מקום להסיר את שמו של העורר מההחלטה, שקבעתי כי תפורסם. ב"כ העורר בהודעה כתובה שלחה לי, על פי בקשתי, לאחר הדיון – עתר להותיר את שמו של העורר חסוי וזה מטעמים שונים ובין היתר מאחר שלטענתו שמו של העורר הווחסה בצו איסור פרסום כולל שהוצאה על הפרשה ע"י בית משפט השלום בפתח תקווה. ב"כ המשבירם, שמסרו אף הם הודעה כתובה בנושא, על פי בקשתי, לאחר הדיון הותירו את השאלה האמורה – לשיקול דעתך.

לאחר עיון בהודעות הנ"ל החלתי כי לנוכח התנגדותו של בא-כוחו של העורר – לא יפורסם בשלב זה שמו של העורר בהחלטה זו. עוד מוצא אני לנכון להבהיר כי צו איסור פרסום הכלל שהוטל על הפרשה, מושא הערזה, יהול אף

על פרוטוקול הדיון נשוא החלטתי וכן על כל חומר שהוצג לי, מלבד החלטה זו, המשוחררת לפרסום, ללא ציון שמו של העורר.

ניתנה היום, י"ג בטבת התשע"ו (25.12.2015).

שפט